

Αξιολόγηση Εκπαιδευτικών**Επιλεγμένος Αξιολογούμενος**

Όνομα αξιολογούμενου: ΑΝΘΟΥΛΑ ΖΗΣΗ

Επιλεγμένος Αξιολογητής

Όνομα αξιολογητή: ΗΣΑΪΑ ΛΑΖΑΡΙΔΟΥ

Στοιχεία παρακολούθησης διδασκαλιών

Πρακτικό συνάντησης αξιολογητή - αξιολογούμενου:	ΠΡΑΚΤΙΚΟ Α1-ΖΗΣΗ ΑΝΘΟΥΛΑ.pdf
Συνοπτική αποτίμηση του αξιολογητή μετά την 1η διδασκαλία - παρατηρήσεις αξιολογούμενου:	ΑΠΟΤΙΜΗΣΗ 1ης Α1 ΖΗΣΗ ΑΝΘΟΥΛΑ.pdf
Ημερομηνία 1ης συνάντησης:	11/03/2026
Συνοπτική αποτίμηση του αξιολογητή μετά την 2η διδασκαλία - παρατηρήσεις αξιολογούμενου:	ΑΠΟΤΙΜΗΣΗ 2ης Α1-ΖΗΣΗ ΑΝΘΟΥΛΑ.pdf
Ημερομηνία 2ης συνάντησης:	26/03/2026

Ερωτήσεις Αξιολόγησης

Εξαιρετικός

ΠΕΔΙΟ Α1: ΕΚΘΕΣΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΤΗ

(1*)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

(1*) ΤΕΛΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΤΗ ΣΤΟ ΠΕΔΙΟ Α1 Διδασκαλιών της ΖΗΣΗ ΑΝΘΟΥΛΑ Σκοπός της αξιολόγησης των εκπαιδευτικών είναι η βελτίωση της ατομικής τους απόδοσης και η προαγωγή και βελτίωση της ποιότητας και της αποτελεσματικότητας του παιδαγωγικού, διδακτικού και υποστηρικτικού έργου που προσφέρεται στο πλαίσιο της δημόσιας εκπαίδευσης. Έχει πρωτίστως διαμορφωτικό χαρακτήρα, θέτοντας στο επίκεντρο την αυτοβελτίωση του εκπαιδευτικού και την συνεχιζόμενη και ολιστική επαγγελματική του εξέλιξη (ΚΥΑ αρ.9950/ΓΔ5/27-1-2023. Στο πλαίσιο της αξιολόγησης της εκπαιδευτικού Ζήση Ανθούλας στο πεδίο Α1 που αφορά το διδακτικό και παιδαγωγικό έργο στην τάξη, συμφωνήθηκαν μεταξύ της παραπάνω αξιολογούμενης εκπαιδευτικού και της αξιολογήτριας Λαζαρίδου Ισαΐας συναντήσεις προετοιμασίας, προκειμένου να αναλυθεί η διαδικασία και οι παράμετροι της αξιολόγησης. Στη συνέχεια, σε συμφωνημένη ώρα/ημέρα, η αξιολογήτρια παρακολούθησε την αξιολογούμενη εκπαιδευτικό σε δύο διδασκαλίες. Με βάση τις συναντήσεις προετοιμασίας των διδασκαλιών, την παρατήρηση των δυο διδασκαλιών, τις συζητήσεις ανατροφοδότησης, τον αναστοχασμό μετά τις παρατηρήσεις των διδασκαλιών, την εκθέση αυτοαξιολόγησης, τα στοιχεία, που η αξιολογούμενη έχει συγκεντρώσει στον ηλεκτρονικό φάκελό της και τα τεκμήρια που έχει συγκεντρώσει η αξιολογήτρια, το εκπαιδευτικό έργο της εκπαιδευτικού Ζήση Ανθούλας στο πεδίο Α1 κρίνεται «ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΟ». Το έργο της εκπαιδευτικού στο πεδίο Α1 αξιολογήθηκε με βάση την προετοιμασία των δύο διδασκαλιών, την ετοιμότητα των γνωστικών αντικειμένων, τη διδακτική μεθοδολογία και τις πρακτικές, το παιδαγωγικό κλίμα και τη διαχείριση της τάξης και τον αναστοχασμό των διδασκαλιών στο 1ο Νηπιαγωγείο

Μακροχωρίου. Η παρατήρηση των δύο διδασκαλιών στο πεδίο Α1 πραγματοποιήθηκε στο τμήμα του 1ου Νηπιαγωγείου Μακροχωρίου, όπου διδάσκει η αξιολογούμενη εκπαιδευτικός, και ανέδειξε τη συστηματική και παιδαγωγικά τεκμηριωμένη αξιοποίηση διαφορετικών θεματικών πεδίων του Προγράμματος Σπουδών. Ειδικότερα, η πρώτη διδασκαλία εντάχθηκε στο Θεματικό Πεδίο Γ' «Παιδί και Θετικές Επιστήμες» (Φυσικές Επιστήμες – Ύλη και Φαινόμενα) με τίτλο «Επιχείρηση: Η διάσωση του θησαυρού!», ενώ η δεύτερη στο Θεματικό Πεδίο Β' «Παιδί, Εαυτός και Κοινωνία» (Ιστορία και Πολιτισμός) με τίτλο «Ανακαλύπτοντας τα πασχαλινά έθιμα με τις αισθήσεις». Η εκπαιδευτικός συνέδεσε με συνέπεια τα δύο διαφορετικά γνωστικά αντικείμενα, αξιοποιώντας βιωματικές και διερευνητικές προσεγγίσεις, προσαρμοσμένες στην ηλικία των μαθητών, ενισχύοντας τόσο την κατανόηση φυσικών φαινομένων όσο και την εξοικείωση με πολιτισμικά έθιμα. Μέσα από τα δύο σενάρια διαφάνηκε η ικανότητά της να σχεδιάζει μαθησιακά περιβάλλοντα με συνοχή, δημιουργικότητα και σαφή παιδαγωγικό προσανατολισμό, προάγοντας τη σύνδεση της γνώσης με την εμπειρία των παιδιών. αα) Προετοιμασία διδασκαλίας: Η προετοιμασία της διδασκαλίας από την εκπαιδευτικό υπήρξε εξαιρετική, καθώς και στις δύο παρατηρούμενες διδασκαλίες διαφάνηκε συστηματικός σχεδιασμός, σαφής στοχοθεσία και παιδαγωγική τεκμηρίωση, με πλήρη εναρμόιση προς τις αρχές της προσχολικής εκπαίδευσης. Στην πρώτη διδασκαλία («Επιχείρηση: Η διάσωση του θησαυρού!»), η εκπαιδευτικός σχεδίασε ένα ολοκληρωμένο διδακτικό σενάριο με σαφείς και ρεαλιστικούς μαθησιακούς στόχους, εστιασμένους στη βιωματική ανακάλυψη των ιδιοτήτων του μαγνητισμού. Η προετοιμασία του εκπαιδευτικού υλικού υπήρξε πλούσια και κατάλληλα διαφοροποιημένη, με αξιοποίηση πειραματικών αντικειμένων (μαγνήτες, μεταλλικά και μη υλικά, άμμος, νερό), τα οποία υποστήριξαν τη διερευνητική μάθηση. Η οργάνωση σε κέντρα μάθησης και η ένταξη δραστηριοτήτων που οδηγούσαν σε γνωστική σύγκρουση ανέδειξαν τη μεθοδική προσέγγιση της γνώσης, ενώ η αξιοποίηση του πίνακα K-W-L-H και των ψηφιακών μέσων (tablet, εκπαιδευτικό βίντεο, ψηφιακό παιχνίδι) ενίσχυσε τη συνοχή της διδασκαλίας και τη σύνδεση της εμπειρίας με τη γνώση. Στη δεύτερη διδασκαλία («Ανακαλύπτοντας τα πασχαλινά έθιμα με τις αισθήσεις»), η εκπαιδευτικός επέδειξε εξίσου υψηλό επίπεδο προετοιμασίας, σχεδιάζοντας ένα σενάριο που συνδύαζε βιωματική, διερευνητική και ομαδοσυνοπτική μάθηση. Οι στόχοι ήταν σαφείς διατυπωμένοι και εστιασμένοι στη γνωριμία των παιδιών με τα πασχαλινά έθιμα μέσα από τις αισθήσεις, ενώ η εισαγωγική αφήγηση της Πασχαλίνας λειτούργησε ως αποτελεσματικό εργαλείο κινητοποίησης της μάθησης. Η δημιουργία πέντε κέντρων μάθησης, με διαφοροποιημένο υλικό και δραστηριότητες (αφή, όσφρηση, ακοή, γεύση, όραση), ανέδειξε τον προσεκτικό σχεδιασμό και την πρόβλεψη για κάλυψη διαφορετικών μαθησιακών αναγκών. Παράλληλα, η αξιοποίηση ψηφιακών εργαλείων και η χρήση του πίνακα K-W-L-H ενίσχυσαν τη διερευνητική διαδικασία και την ενεργητική συμμετοχή των μαθητών. Μέσα από τις διδασκαλίες της, η εκπαιδευτικός απέδειξε υψηλό επίπεδο επαγγελματικής ετοιμότητας και παιδαγωγικής επάρκειας στον σχεδιασμό της διδασκαλίας, καθώς και στις δύο περιπτώσεις συνδύασε σαφείς στόχους, πλούσιο και κατάλληλο εκπαιδευτικό υλικό, διαφοροποιημένες διδακτικές στρατηγικές και αποτελεσματική αξιοποίηση σύγχρονων μέσων. Η προετοιμασία της ανταποκρίθηκε πλήρως στις ανάγκες των παιδιών της προσχολικής ηλικίας και υποστήριξε ουσιαστικά τη βιωματική, ενεργητική και συνεργατική οικοδόμηση της γνώσης. αβ) Ετοιμότητα ως προς το γνωστικό αντικείμενο: Η ετοιμότητα της εκπαιδευτικού ως προς τα γνωστικά αντικείμενα που δίδαξε ήταν εξαιρετική, καθώς και στις δύο παρατηρούμενες διδασκαλίες επέδειξε επιστημονική επάρκεια, επικαιροποιημένη γνώση και ικανότητα αποτελεσματικού μετασχηματισμού της επιστημονικής και πολιτισμικής γνώσης σε σχολική γνώση προσαρμοσμένη στις ανάγκες των νηπίων. Στην πρώτη διδασκαλία, που αφορούσε την έννοια του μαγνητισμού, η εκπαιδευτικός ανέδειξε σε βάθος κατανόηση των βασικών επιστημονικών εννοιών και οργάνωσε τη μαθησιακή διαδικασία με τρόπο που επέτρεψε στα παιδιά να προσεγγίσουν βιωματικά τις ιδιότητες των μαγνητών. Μέσα από πειραματισμό και δραστηριότητες διερεύνησης στα κέντρα μάθησης, τα παιδιά οδηγήθηκαν να ανακαλύψουν τη διαφορά μεταξύ αντικειμένων που έλκονται και αυτών που δεν έλκονται. Ενδεικτικά, στις δραστηριότητες με το νερό και την άμμο, οι μαθητές διερεύνησαν ποια αντικείμενα αντιδρούν στον μαγνήτη, ενώ η καθοδήγηση της εκπαιδευτικού με στοχευμένες ερωτήσεις υποστήριξε τη διαμόρφωση συμπερασμάτων και την κατανόηση του φαινομένου. Η αξιοποίηση ψηφιακού υλικού και εκπαιδευτικών εφαρμογών ενίσχυσε περισσότερο την κατανόηση της έννοιας και συνέβαλε στην επικαιροποίηση της γνώσης. Στη δεύτερη διδασκαλία, που αφορούσε τα πασχαλινά έθιμα και την ελληνική παράδοση, η εκπαιδευτικός επέδειξε εξίσου υψηλό επίπεδο γνώσης του αντικειμένου, παρουσιάζοντας τα πολιτισμικά στοιχεία με επιστημονική εγκυρότητα και παιδαγωγική επάρκεια. Η αξιοποίηση αυθεντικών και αναπαραστατικών υλικών, όπως τα κόκκινα πασχαλινά αυγά, τα αρώματα των παραδοσιακών υλικών (μαχλέπι, κακουλέ) και τα λαζαράκια, επέτρεψε στα παιδιά να συνδέσουν τις αισθητηριακές εμπειρίες με το πολιτισμικό περιεχόμενο των εθίμων. Παράλληλα, η ενσωμάτωση ψηφιακών εργαλείων, όπως η χρήση τάμπλετ και δημιουργικών εφαρμογών, συνέβαλε στον σύγχρονο παιδαγωγικό μετασχηματισμό της γνώσης και στη σύνδεση της παράδοσης με τις μαθησιακές ανάγκες των παιδιών. Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτέλεσε η δραστηριότητα στον Σταθμό της Ακοής, όπου τα παιδιά αναγνώρισαν τον ήχο του τσουγκρίσματος των αυγών και τον συνέδεσαν με το αντίστοιχο έθιμο, μέσα από καθοδηγούμενη συζήτηση και βιωματική εμπειρία. Συμπερασματικά, η εκπαιδευτικός απέδειξε υψηλό επίπεδο επιστημονικής και παιδαγωγικής επάρκειας ως προς τα γνωστικά αντικείμενα που δίδαξε, καθώς κατόρθωσε να αποδώσει

με σαφήνεια και εγκυρότητα το περιεχόμενο των διδασκαλιών, να το προσαρμόσει στο αναπτυξιακό επίπεδο των παιδιών και να το αναδείξει μέσα από βιωματικές, διερευνητικές και σύγχρονες μαθησιακές πρακτικές. Με τον τρόπο αυτό υποστήριξε ουσιαστικά την ενεργητική συμμετοχή των μαθητών και την ουσιαστική οικοδόμηση της γνώσης. αγ) Διδακτική μεθοδολογία και πρακτικές: Η διδακτική μεθοδολογία που ακολούθησε η εκπαιδευτικός και στις δύο διδασκαλίες βασίστηκε σε σύγχρονες παιδαγωγικές αρχές της διερευνητικής, βιωματικής και μαθητοκεντρικής μάθησης, πλήρως εναρμονισμένες με τα χαρακτηριστικά και τις ανάγκες της προσχολικής ηλικίας. Η οργάνωση της μαθησιακής διαδικασίας επέτρεψε την ενεργητική, ισότιμη και ουσιαστική συμμετοχή όλων των μαθητών, ενισχύοντας τη συνεργασία, τον διάλογο και την οικοδόμηση της γνώσης μέσα από εμπειρία και ανακάλυψη. Η εκπαιδευτικός αξιοποίησε με συνέπεια συμμετοχικές διδακτικές στρατηγικές, όπως καταιγισμό ιδεών, καθοδηγούμενο διάλογο, στοχευμένες ερωτήσεις και διερεύνηση σε κέντρα μάθησης, συνδέοντας τη νέα γνώση με τις προϋπάρχουσες εμπειρίες των παιδιών μέσω του πίνακα K-W-L-H. Ιδιαίτερα επιτυχημένη υπήρξε η αξιοποίηση αφηγηματικών πλαισίων και στις δύο διδασκαλίες (ο πειρατής και η αποστολή διάσωσης του θησαυρού, καθώς και η Πασχαλίνα), τα οποία λειτούργησαν ως ισχυρά κίνητρα μάθησης, ενισχύοντας τη συναισθηματική εμπλοκή και διατηρώντας αμείωτο το ενδιαφέρον των παιδιών. Κεντρικό στοιχείο της διδακτικής πρακτικής αποτέλεσε η οργάνωση της τάξης σε πέντε κέντρα μάθησης, που προώθησαν τη διερευνητική και συνεργατική μάθηση. Στην πρώτη διδασκαλία, τα παιδιά πειραματίστηκαν με υλικά όπως νερό και άμμος, ανακαλύπτοντας βιωματικά τις ιδιότητες του μαγνητισμού, ενώ στη δεύτερη διδασκαλία εξερεύνησαν τα πασχαλινά έθιμα μέσω των αισθήσεων, αξιοποιώντας αυθεντικά υλικά και δραστηριότητες. Η εκπαιδευτικός παρέιχε σαφείς οδηγίες, οργάνωσε αποτελεσματικά τον χρόνο και διαχειρίστηκε ομαλά τις μεταβάσεις μεταξύ των φάσεων της διδασκαλίας, διασφαλίζοντας τη συνοχή και τον ρυθμό της μαθησιακής διαδικασίας. Η αξιοποίηση εποπτικών μέσων και Τ.Π.Ε. υπήρξε στοχευμένη και παιδαγωγικά τεκμηριωμένη. Η χρήση ψηφιακών εργαλείων (εκπαιδευτικά βίντεο, tablet, ψηφιακά παιχνίδια, εφαρμογές δημιουργίας τραγουδιού-suno) ενίσχυσε την κατανόηση των εννοιών, προσέφερε εναλλακτικούς τρόπους προσέγγισης της γνώσης και ανταποκρίθηκε στα ενδιαφέροντα των παιδιών. Παράλληλα, η χρήση πραγματικών αντικειμένων και βιωματικών δραστηριοτήτων ενίσχυσε τον πειραματικό και αισθητηριακό χαρακτήρα της μάθησης. Η εκπαιδευτικός εφάρμοσε διαφοροποιημένες διδακτικές στρατηγικές, ενσωματώνοντας ποικιλία δραστηριοτήτων (πείραμα, παιχνίδι, κίνηση, αισθητηριακή διερεύνηση, δημιουργική έκφραση), καλύπτοντας διαφορετικά μαθησιακά στυλ και ανάγκες. Ενθάρρυνε συστηματικά την ομαδοσυνεργατική εργασία, καλλιεργώντας κλίμα αλληλοσεβασμού και συνεργασίας, ενώ διατήρησε ενεργό τον ρόλο όλων των μαθητών, δίνοντάς τους ευκαιρίες να εκφραστούν, να παρουσιάσουν και να αναστοχαστούν. Ως προς την αξιολόγηση, αξιοποιήθηκαν εναλλακτικές μορφές, όπως η συζήτηση στην ολομέλεια, η συμπλήρωση του πίνακα K-W-L-H, τα φύλλα καταγραφής και τα ψηφιακά παιχνίδια, ενώ η ανατροφοδότηση ήταν συνεχής, άμεση και ενθαρρυντική, ενισχύοντας την αυτοπεποίθηση και τη μαθησιακή εμπλοκή των παιδιών. Η διδακτική μεθοδολογία της εκπαιδευτικού υπήρξε άρτια, καθώς συνδύασε σύγχρονες παιδαγωγικές πρακτικές, διαφοροποιημένη διδασκαλία, αποτελεσματική αξιοποίηση Τ.Π.Ε. και βιωματικό χαρακτήρα, δημιουργώντας ένα πλούσιο, υποστηρικτικό και μαθητοκεντρικό μαθησιακό περιβάλλον αδ) Παιδαγωγικό κλίμα μάθησης και διαχείριση της τάξης: Το παιδαγωγικό κλίμα που διαμόρφωσε η εκπαιδευτικός και στις δύο διδασκαλίες υπήρξε θετικό, υποστηρικτικό και προσανατολισμένο στη δημιουργία ενός ασφαλούς, συνεργατικού και δημιουργικού μαθησιακού περιβάλλοντος. Η εκπαιδευτικός καλλιεργούσε συστηματικά κλίμα εμπιστοσύνης, αμοιβαίου σεβασμού και ανοιχτής επικοινωνίας, ενισχύοντας την ενεργό συμμετοχή των παιδιών και τη θετική τους στάση απέναντι στη μάθηση. Η αξιοποίηση αφηγηματικών πλαισίων και στις δύο διδασκαλίες (ο πειρατής και η αποστολή διάσωσης του θησαυρού, καθώς και η Πασχαλίνα) λειτούργησε ως ισχυρό παιδαγωγικό εργαλείο, συμβάλλοντας στη συναισθηματική εμπλοκή των μαθητών και στην πρόληψη προβλημάτων πειθαρχίας. Τα παιδιά συμμετείχαν με ενθουσιασμό, υιοθετώντας ενεργό ρόλο στη μαθησιακή διαδικασία, γεγονός που ενίσχυσε το αίσθημα ευθύνης και συνεργασίας και διατήρησε το ενδιαφέρον τους σε όλη τη διάρκεια της διδασκαλίας. Η εκπαιδευτικός ενίσχυσε ουσιαστικά τον επικοινωνιακό διάλογο και την αποδοχή της διαφορετικότητας, ενθαρρύνοντας τα παιδιά να εκφράζουν ελεύθερα τις ιδέες και τις απόψεις τους χωρίς φόβο λάθους. Στις φάσεις της ολομέλειας, οι μαθητές παρουσίασαν τα αποτελέσματα των διερευνήσεών τους, άκουσαν με προσοχή τους συμμαθητές τους και συμμετείχαν σε διαδικασίες ανταλλαγής απόψεων, αναπτύσσοντας δεξιότητες επικοινωνίας και ενσυναίσθησης. Η ενεργητική και ισότιμη συμμετοχή όλων των μαθητών υποστηρίχθηκε αποτελεσματικά μέσα από την οργάνωση της τάξης σε κέντρα μάθησης και τη συνεργατική εργασία σε ομάδες. Η σαφής καθοδήγηση, οι διακριτοί ρόλοι και οι ξεκάθαρες οδηγίες συνέβαλαν στην ομαλή λειτουργία της τάξης και στη διαχείριση πιθανών διαφορών ή εντάσεων. Η εκπαιδευτικός διαχειρίστηκε με ηρεμία και παιδαγωγική επάρκεια τη μαθησιακή διαδικασία, αξιοποιώντας θετική ενίσχυση και ενθαρρυντική ανατροφοδότηση, ενισχύοντας την αυτοπεποίθηση και την ασφάλεια των παιδιών. Επιπλέον, οι μαθητές ανέπτυξαν θετικές σχέσεις τόσο με την εκπαιδευτικό όσο και μεταξύ τους, λειτουργώντας σε πλαίσιο συνεργασίας, αλληλοϋποστήριξης και σεβασμού. Το μαθησιακό περιβάλλον που δημιουργήθηκε ευνόησε την κοινωνικοσυναισθηματική ανάπτυξη των παιδιών και ενίσχυσε τη διάθεσή τους για συμμετοχή και μάθηση. Η εκπαιδευτικός διαμόρφωσε ένα ιδιαίτερα θετικό και λειτουργικό παιδαγωγικό κλίμα, διαχειρίστηκε

αποτελεσματικά την τάξη και προώθησε ουσιαστικά τη συνεργασία, τον διάλογο και την ενεργητική συμμετοχή, συμβάλλοντας καθοριστικά στην επιτυχία των διδακτικών παρεμβάσεων και στην ολόπλευρη ανάπτυξη των μαθητών αε) Αναστοχασμός της διδασκαλίας– Αυτοαξιολόγηση του: Μετά το πέρας και των δύο διδασκαλιών, η εκπαιδευτικός προχώρησε σε ουσιαστικό και τεκμηριωμένο αναστοχασμό, επιδεικνύοντας ικανότητα αυτοαξιολόγησης και κριτικής επανεξέτασης της διδακτικής της πρακτικής. Στο πλαίσιο αυτό, αποτίμησε με σαφήνεια την επίτευξη των βασικών στόχων των σεναρίων, επισημαίνοντας ότι οι μαθητές κατανόησαν τόσο τις έννοιες του μαγνητισμού μέσω βιωματικού πειραματισμού όσο και τα πασχαλινά έθιμα μέσα από πολυαισθητηριακές και διερευνητικές δραστηριότητες, αναπτύσσοντας παράλληλα δεξιότητες συνεργασίας, επικοινωνίας και κριτικής σκέψης. Η εκπαιδευτικός ανέλυσε συστηματικά την πορεία των διδασκαλιών, επανεξετάζοντας την αποτελεσματικότητα των επιμέρους φάσεων και των διδακτικών επιλογών της. Εστίασε στη συμβολή των αφηγηματικών πλαισίων (πειρατής – Πασχαλίνα), τα οποία αξιολόγησε ως ιδιαίτερα λειτουργικά για την ενεργοποίηση του ενδιαφέροντος των παιδιών και τη σύνδεση της νέας γνώσης με τις προϋπάρχουσες εμπειρίες τους. Παράλληλα, επανεκτίμησε τη χρήση του πίνακα K-W-L-H ως σημαντικού εργαλείου οργάνωσης της σκέψης και υποστήριξης της διερευνητικής μάθησης, καθώς διευκόλυνε την αποτύπωση της μαθησιακής πορείας των παιδιών. Στο πλαίσιο της κριτικής επανεξέτασης της πρακτικής της, ανέδειξε τη διδακτική αξία της οργάνωσης της τάξης σε κέντρα μάθησης και της πολυαισθητηριακής προσέγγισης, αναγνωρίζοντας ότι συνέβαλαν καθοριστικά στην ενεργό εμπλοκή όλων των μαθητών και στην αποτελεσματική οικοδόμηση της γνώσης. Επιπλέον, αξιολόγησε θετικά την αξιοποίηση των ψηφιακών εργαλείων, επιβεβαιώνοντας ότι λειτούργησαν υποστηρικτικά και ενίσχυσαν το ενδιαφέρον και τη δημιουργικότητα των μαθητών, σε συνδυασμό με τις βιωματικές δραστηριότητες. Ιδιαίτερη έμφαση έδωσε και στον δικό της ρόλο ως εμπυχωτριάς και συντονίστριας της μαθησιακής διαδικασίας, επισημαίνοντας τη σημασία της διακριτικής καθοδήγησης, της ενθάρρυνσης της αυτενέργειας των μαθητών και της συνεχούς παρατήρησης και ανατροφοδότησης. Τόνισε τη σημασία της διαρκούς προσαρμογής των διδακτικών επιλογών στις ανάγκες και τις δυνατότητες των παιδιών, με στόχο τη συνεχή βελτίωση της μαθησιακής εμπειρίας. Συμπερασματικά, ο αναστοχασμός της εκπαιδευτικού υπήρξε ουσιαστικός, αναλυτικός και παιδαγωγικά τεκμηριωμένος, καταδεικνύοντας επίπεδο επαγγελματικής συνείδησης, αυτογνωσίας και δέσμευσης για τη συνεχή αναβάθμιση του παιδαγωγικού της έργου.